

Verhaal: **St. Joris en de Draak**, van Jacobus de Voragine,
Uit: De drie bruiloftsgasten, uitgegeven door Christoffor te Zeist.
Namen, personages, rekwisieten en speelplek zijn inwisselbaar.
Spel: ongeveer een half uur op het toneel of in een zaal.
Opgevoerd in de Michaëlstijd in de Rafaëlkerk in Zeist.

Het verhaal kan worden ingekort of uitgebreid. Zo worden de koning en prinses vertolkt door een stadsmeisje. Het gaat om de werkelijke inhoud: de strijd tegen en de overwinning op het kwaad.

Doek open of draak komt aanschuifelen.

De draak, gemaakt van grote doeken of beschilderd landbouwplastic over paraplu's, begint te bewegen en maakt zich groot. De personen onder de draak spreken af hoe ze bewegen. De kop kan afzonderlijk worden gemaakt en apart bestuurd. Bladeren rondom en onder, maken het realistischer en geven geritsel. Na enige ophef komt de draak tot rust, maar blijft waakzaam. Onder de draak wordt geknield.

Dan komen de stedelingen, angstig schuifelend naar voren maar niet op het toneel. Zij hebben offers bij zich, een brood, een pompoen, een bloemkool o.i.d. Armoedig gekleed. Ze blijven dicht bijeen en zoeken steun bij elkaar. Zij stellen zich voor en vertellen over hun noodlot. Ze roepen hun opmerkingen naar het publiek.

Kees: ***"Wij zijn het volk van Silena,"***

Sieneke: ***"Daar, voor de poort van de stad woont een verschrikkelijke draak met zijn giftige adem."*** Zij wijst angstig naar de draak.

Peter: ***"Hij doodt iedereen die daar in de buurt komt."***

Ellen: ***"Al heel vaak hebben wij geprobeerd hem te overwinnen, maar steeds zijnwij op de vlucht gejaagd".***

Marijke: ***"Wij zijn bang voor de draak".***

Hans: ***"Daarom hebben wij besloten, iedere dag twee schapen te offeren..., maar er zijn geen schapen meer".***

Joke: ***"Het enige dat wij nog kunnen doen is het offeren van ons eigen voedsel".***

Tussen elke opmerking kan ruim tijd worden genomen, alsof iedereen moed verzamelt.

Dan komt de scène waarin het voedsel aan de ogenschijnlijk slapende draak wordt geofferd. Er ontstaat een strijd bij de stedelingen wie het voedsel zal neerleggen. Iedereen probeert een ander de klus in de schoenen te schuiven door bijvoorbeeld met het brood enkele aarzelende passen in de richting van het podium te doen, maar dan toch plotseling terug te keren en iemand anders het brood in de handen te drukken. Ook die durft niet en

geeft het brood weer bang aan iemand anders. Uiteindelijk loopt iemand naar het podium, legt het brood voor de draak neer, schuift het nog iets dichterbij en komt dan haastig terug, waarbij deze hartelijk bij de terugkeer wordt omarmd. Opnieuw kan zich zo'n scène afspelen, nu met de kool. Daarna probeert Ellen de pompoen neer te leggen, maar daarbij gaat het fout. De draak richt zich op en het meisje vlucht naar een veilige plek. Het volk blijft in ontzetting achter.

Dan komt Joris van de andere kant. Hij draagt mooie kleren, laarzen, een grote, rode cape en heeft een zwaard bij zich. Hij loopt fier met rustige passen en gedraagt zich beheerst. Dan ziet hij het volk, loopt er naar toe en vraagt:

Joris: **"Waarom zijn jullie zo bedroefd?"**.

Peter: **"Kijk..., hij houdt één van ons gevangen"**.

Joris loopt naar voren, overziet koelbloedig maar met spanning de situatie.

Ellen: **"Ga weg van hier, ik zie dat u een edele ridder bent, maar waarom zou u met mij sterven?"**.

Zij wijst daarbij op de draak en smeekt Joris weg te gaan.

Joris: **"Ik zal niet vluchten, maar ik zal je redden in naam van Christus, die ik dien"**.

Joris benadert de draak en tekent met zijn zwaard een groot kruis in de lucht. De draak richt zich daarbij op en maakt zich kwaad. Het ligt aan de bewegelijkheid van de draak hoe de strijd zich kan afspelen, maar het moet ordelijk blijven. Het geruis van het materiaal en de bladeren kan voldoende zijn. Dat moet met de paraplu's worden geoefend.

Er ontstaat een strijd, waarbij Joris steeds op veilige afstand van de draak kan blijven. Hij steekt (zonder die te beschadigen of iemand te raken) enkele keren met grote tussenposen met zijn zwaard in de draak, die langzaam in heftigheid afneemt, kleiner wordt door het sluiten van de paraplu's en uiteindelijk bijna leeg achter blijft, door te knielen. Joris houdt daarbij zijn zwaard aandachtig op de draak gericht voor het geval er nog een nieuwe aanval zou komen.

Joris behoudt het hele gevecht zijn ridderlijke waardigheid. Het volk volgt alles met grote spanning. Als de draak rustig is geworden, loopt Joris naar Ellen en loodst haar langs de dode draak. Ze rukt zich los en rent naar het volk, dat haar gelukkig in de armen sluit. Joris volgt dat op afstand, steekt zijn zwaard bij zich, trekt zijn cape recht en wil vertrekken.

Sieneke: **"Maar wie zijt gij?"**. Ze roept hem dit na als hij zich al verwijderd.

Joris loopt enkele passen terug, kijkt en zegt:

"God de Heer heeft mij naar u toegezonden om u te verlossen van deze draak. Door dit teken zal uw volk in Christus geloven en zich laten dopen".

Joris loopt verder, stopt dan op enige afstand om afscheid te nemen en zwaait.

Kees: ***"Maar hoe kunnen wij u bedanken?"***,

Joris: ***"Ik wens geen geschenken. Ik moet verder om nieuwe daden te verrichten"***.

Joris en het volk groeten elkaar op afstand en Joris vertrekt. Het volk gaat, met Ellen in het midden, opgelucht terug.

Het doek gaat dicht of de draak sluipt gewond weg.

Tekst en regie:

© Martin van der Mey, Zeist
mvandermey@live.nl